

Životopis Vlasty Bůtové

Naše pamětnice se jmenuje Vlasta Bůtová, rozená Hamplová. Narodila se 28. prosince 1933 v Plužné u Bělé pod Bezdězem. Vyrůstala na vesnici v rodině malorolníka společně se svými bratry, Miloslavem a Jaroslavem. Již od dětství doma pomáhala a nejraději se starala o zvířata. Nepocházela zrovna z bohaté rodiny, a tudíž si nemohli dovolit řadu věcí. Když si chtěli v zimě za okupace přilepšit, schovávali mléko za zídku v kuchyni, aby je kontrola neodhalila.

Na první stupeň základní školy chodila Vlasta v Plužné, pak postoupila do měšťanské školy v Bělé pod Bezdězem. Ráda vzpomíná na svého pana učitele Otakara Čepičku, s nímž se celá třída chodila učit třeba na nádvoří hradu Bezděz. Následně paní Vlasta nastoupila do rodinné školy, kde se naučila vařit, šít a obecně se starat o chod domácnosti. S nástupem komunistického režimu se škola přejmenovala na školu sociálně zdravotní. Se změnami přišlo i přeškolení a naše pamětnice dojížděla čtyři měsíce do Mladé Boleslavi.

Během studií se Vlasta seznámila s Otakarem Bůtou, navštěvovali společně taneční, kde si hned padli do oka. Otakar tehdy studoval lesnickou školu. Volné chvíle trávili na venkovských zábavách. Zasnoubili se a brzy poté se konala komorní svatba na statku, kam pozvali pouze nejbližší příbuzné. Po svatbě se jim narodila dcera Hana a o tři roky později syn Vladimír. Vlasta našla uplatnění v zahradnictví, kde si osvojila dovednosti v pěstování zeleniny i aranžování květin a věnců. Později pracovala v jeslích a na čas byla zaměstnána i jako kuchařka v mateřské škole. Manžel pracoval jako lesník a stejně jako ostatní vstoupil do strany, protože stejně jako ostatní tehdy věřil, že to bude dobré. Získal tak pro rodinu lepší bydlení, ale časté stěhování bylo nevyhnutelnou součástí. Nakonec se usadili v Mimoní.

Vladimír Vrba, strýc paní Vlasty, statečně bojoval jako letec za druhé světové války. Komunistický režim bohužel neuznával válečné hrdiny pro jejich činy a skutky, jelikož měli možnost poznat svět „tam na západě“, proto byl nucen emigrovat. Pamětnice a její maminka s ním nadále udržovaly tajně kontakt skrze dopisy.

Paní Vlasta se ještě za života své maminky vrátila do rodné vsi, její děti byly již v té době dospělé. Díky šťastným okolnostem mohl syn Vladimír odjet na svatební cestu do Itálie, kde navštívil příbuzné své manželky. Po jeho návratu ze zahraničí začala manželka paní Vlasty vyslychat státní bezpečnost a vyhrožovala mu smrtí. Rovněž syn Vladimír byl vyšetřován. Od té doby byli oba v hledáčku a museli být opatrní. Naštěstí brzy přišla sametová revoluce.

Momentálně bydlí paní Vlasta v Senior parku v Hrádku nad Nisou, kde se o ni hezky starají. Má tam svůj vlastní byt a každý den se účastní akcí pořádaných Senior parkem. Mimo jiné píše naše pamětnice kroniku, do níž sepisuje tamní zážitky. Bylo nám ctí zpracovat příběh paní Vlasty Bůtové a zapojit se do projektu Příběhy našich sousedů.